

C.c.t

Pronoms relatius

El pronom relatiu és un nexa que introdueix les oracions adjectives o de relatiu. Davant del relatiu sempre hi ha el nom al que fa referència, ex:

La casa “que” m’he (comprat).

nexa Adj.

Per diferenciar entre el “que” conjunció i el relatiu:

Quant fa la funció de conjunció davant té un verb, ex: penso que plourà.

Fa la funció de relatiu quan davant té un nom, ex: la casa que m’he comprat.

El “que” **s’accentua** en les frases interrogatives quan està en una frase interrogativa directe i el podem substituir per “quina cosa”, ex: què vols?

Quan la frase és interrogativa indirecta aquest no va accentuat, ex: que hi ha na Maria?

Les oracions de relatiu poden ser:

Explicativa - és quan aquesta va entre el signe de cometes.

Especificativa - quan aquesta no va entre el signe de cometes.

Les formes de relatiu. Hi ha diferents tipus de pronoms relatius:

Que - rel. àton *Què* - rel. tònic *Qui* - rel. personal

Relatius compostos - el qual, la qual, els quals, les quals.

On, en què, en el qual - desenvolupen la funció de c.c. de lloc.

El relatiu és tònic quan duu davant:

A, En, Amb, Per, per a + què

Formes compostes:

A, en, amb, en, amb de, per, per a + la, el qual/-s, els, les

Va referit a persones:

A, en, amb, de, per a, + qui

rel. àton explicatives especificatives

subjecte que, el qual que

C.D. que, el qual que

C.C.T. que, el qual que

El xicot que vendrà és xinès.

Subjecte (el xicot)

El tapís que m’he comprat és verd.

Cd

El dia que vendràs.

CC temps

Si els exemples anteriors duen cometes podrem substituir-ho per “que o el qual”. Si no duu cometes només podem substituir-ho per “que”.

Clàusules de relatiu

Dividiré les clàusules de relatiu en tres grups:

1. El que, la que, els que, les que.

1.1 *l’antecedent és un pronom recuperable en el text*, ex:

La bicicleta que jo tinc, i la “pro” que tu tens, són iguals.

Demostratiu/article + pronom + que

1.2 *l’antecedent no és en el text i no és de persona*, ex:

El “pro” que has dit ha ofès en Pere.

El + pro + que

1.3 l'antecedent no és en el text i és de persona i arbitrari, ex:

Em penso que ets de les "pro" que no dissimulen gaire, eh?

Dem./art.+que/qui

2. De la qual, del qual, de les quals, dels quals - relatius possessius (cuyo)

La casa, les finestres de la qual són...

La casa cuyas ventanas ...

3. El relatiu neutre

la qual cosa, cosa que, fet que - relatiu neutre

el meu germà que té mal de cap no vindrà a sopar, la qual cosa ...

ell ho deixa tot als seus cosins, cosa que ...

Quant l'antecedent és una oració (or. subordinades de relatiu), ja que en català no tenim forma neutre de relatiu cal recórrer a l'estratègia de reproduir l'antecedent amb la paraula "cosa" precedida del relatiu adjectiu "el qual" o seguida d'un altre relatiu.

Complement predicatiu

Predicació primària i predicació secundària:

primària - no pot prescindir de l'atribut perquè aquest és el suport primari o bàsic de la predicació, ex: la nina estava tranquil·la.

Secundària: pot prescindir de l'atribut, ex: la nina dormia tranquil·la.

A les frases copulatives, l'atribut és l'eix principal de la predicació.

De totes maneres, hi ha complements predicatius obligatoris com:

Verbs epistèmics - considerar, trobar, imaginar...

Verbs designatius - triar, nomenar, fer ...

Verbs relatius - posar, deixar, convertir ...

És el predicatiu el que selecciona l'objecte directe i no el verb, ex: em trobat la pedra cansada. (és a dir que l'argument que seleccionen aquest verbs és una oració reduïda).